

Тройченъ день; а второй-тъ, т. е. пондѣлника за славжна Пресв. Духъ, за кое то ся и нарича Духовъ день.

Празднуваніе-то на съществие-то на Святаго Духа църква-та наченва обыкновенно още отъ вечерно-то Богослуженіе. Въ това Богослуженіе ся четжть съ колѣнопреклоненіе три умилителни молитви, съставени отъ Василія В., въ кои-то ный исповѣдваме грѣхове-тѣ си прѣдъ Отца небесный и, поради велика-та жертва на Сына Му, испросваме помилуваніе; просимъ въ сѫщо-то време отъ Господа нашего Иисуса Христа да ны дарува и намъ Божественный-тъ Духъ, за просвѣщеніе и утвърженіе на наши-тѣ души, и най-сетнѣ ся молимъ за починили-тѣ отци и братія наши да гы успокои Господь **въ мѣстѣ свѣтлѣ, злачнѣ, и покойнѣ.**

Въ праздника Петдесятницѧ Іудеи-тѣ имали обычай да кичжть кѫщи-тѣ си и синагоги-тѣ съ древесни клони и цвѣти. Тѣй като първи-тѣ Христіане были Іудеи, то тѣ пренесли този обичай и въ Христіанска-та църква. Този обычай и до сега ся съхранява въ въсточна-та църква, само тя му присвоила съвсѣмъ друго значеніе. По нейно-то изясненіе украшеніе-то на храмове-тѣ и кѫщи-тѣ въ този день съ дръвесни прѣчки и цвѣти означава *първо*, какво ный сме длѣжны да исповѣдваме зиждителна-та силж на животворящїй-тъ Духъ, а *второ* да посвѣщаваме на Бога начатъци-тѣ отъ пролѣтъ-та.

§ 87. Богослужебны особенности въ праздника Въздвиженіе на кръсть-тъ Господень. Богослуженіе-то въ този день има таѣ разлика, че на всенощно-то бдѣніе слѣдъ велико-то славо-словіе, кога ся пѣ: **Св. Боже** священнослу-жащій-тъ зема отъ престола Св. кръсть, **дига** го на глава-та си, и го изнася отъ олтаръ-тѣ презъ сѣверни-тѣ врата, и въ срѣдня-та на църква-та възглася: **премѣдростъ!** и слѣдъ това го полага на налож, кой-